

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפד - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ט"ז בְּנִסָּן (חג הפסח)

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוא בחינות מלכות, כמו שאמר הכתוב (אסתר ה): "וּתְלַבֵּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת", וְדַרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה (מגלה י"ד): "שְׁלֵב שֵׁתָהּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ". וּבְחִינַת תְּחִיָּה גַם בֶּן, כְּמוֹ שֶׁפִּירֵשׁ רַש"י עַל פֶּסוּק (בְּרַאשִׁית מ"ה): "וְתַחֲי רוּחַ יַעֲקֹב", 'שֶׁשָּׂרְתָה עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ'. וְזֶהוּ בְחִינַת שֵׁל מְשִׁיחַ, כִּי כְּתוּב אֲצִלוֹ (ישעיה י"א): "לֹא לְמִרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט" וְכוּ', אֲלָא הַכֹּל בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. כִּי אַזִּי יִתְקַן פְּרָצוּף מַלְכוּת בְּשִׁלְמוֹת, וְנִתְקַבֵּץ כָּל הַבְּחִינַת מַלְכוּת אֶל שָׂרְשׁוֹ. "וְהִיְתָה לָהּ הַמְּלוּכָה" (עובדיה), "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ" (זכריה י"ד), וְנוֹכַל לְהַפִּיר אֶת בּוֹרְאָנוּ לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, בְּלֹא שׁוּם לְבוּשׁ וְצִיּוֹר וְתַמוּנָה. וְזֶהוּ (תהלים מ"ז): "כִּי ה' וְכוּ' מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ", הֵינּוּ כְּשִׁמְדַת מַלְכוּת יְהִיָּה גָּדוֹל, וְיִתְעַלָּה אֹרְחָה מִחַמַּת תִּקּוּן מְעֻשֵׁינוּ, אַזִּי נוֹכַל לְהַפִּיר אֶת בּוֹרְאָנוּ עַל כָּל, וְהֵינּוּ לְמַעַלָּה מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, וְלֹא כְּמוֹ עַכְשָׁנוּ, כִּי עַכְשָׁנוּ הוּא בְּהַתְּלַבְּשׁוֹת עוֹלָמוֹת כַּנִּלְ:

וְזֶהוּ: "וַיִּתֵּן עִז לְמַלְכוּ", הֵינּוּ כְּשִׁיתֵן עִז וְהָאָרְחָה לְמַדַּת מַלְכוּת, אַזִּי: "וַיִּרֶם קֶרֶן מְשִׁיחוֹ". כִּי כָּל אֶחָד יִתְקַן בְּחִינַת מְשִׁיחַ שָׁלוֹ, וַיִּלֶּךְ מִמְּדִרְגָּה אֶל מְדִרְגָּה מְעַט מְעַט, עַד שִׁיתְקַן הָאָרְחָה פְּרָצוּף מַלְכוּת בְּשִׁלְמוֹת, וְזֶהוּ בְחִינַת מְשִׁיחַ כַּנִּלְ:

גַּם דְּבָרִים אֲלֵהָ אֵינָם מְסֻדְרִים יָפָה, וְחָסֵר בָּהֶם גַּם בֶּן. וְכִפִּי הַנִּרְאָה הַמְּכֻוֹן מֵהֶם שֶׁמְדַבֵּר מִמַּעַלְתַּת הַדְּבָר וְדִקְדָּשָׁה כִּי הַדְּבָר דִּקְדָּשָׁה הוּא בְחִינַת הַשְּׂכִינָה, וְהוּא בְחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בְּחִינַת תְּחִיָּה, בְּחִינַת יְחוּד קֹדֶשׁ

בְּרִידָה הוּא וְשִׁכְיֵנִתָּהּ. וְכֹל זֶה מִבְּאֵר מֵתוֹךְ דְּבַרֵי הַתּוֹרָה הַנִּזְכָּר. רַק שְׂאִין הַדְּבָרִים מְסֻדָּרִים כְּרְאוּי, וְאִין הַלְשׁוֹן מְתַקֵּן. אַף־עַל־פִּי־כֵן כָּלָם נִכּוּחִים לַמִּבְיָן וַיִּשְׁרִים לְמוֹצְאֵי דַעַת:

גַּם מִבְּאֵר מֵתוֹרָה זֹאת, שֶׁהַדְּבָרִים הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם אֲפִלּוּ לַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, כְּמוֹ הָאֵם הַהוֹלֶכֶת עִם הַיֶּלֶד לְכָל מְקוֹם שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, וְעַל כֵּן נִקְרָא הַדְּבָרִים "אֵם הַבְּנִים". וְזֶהוּ: "כִּי מִיָּדֶי דְּבַרֵי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד", הֵינּוּ שֶׁאֲפִלּוּ אִם הָאָדָם מְנַח, חַם וְשָׁלוֹם, בַּמְּקוֹם שֶׁהוּא, אֲפִלּוּ בַּשֶּׁפֶל הַמְּדֻרָּגָה מְאֹד, אֲפִלּוּ בַּמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, אַף־עַל־פִּי־כֵן עַל־יְדֵי הַדְּבָרִים יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. דִּהֵינּוּ, שֶׁאֲפִלּוּ אִם הוּא בַּמְּקוֹם שֶׁהוּא, אִם יִתְחַזֵּק גַּם שֶׁם לְדַבֵּר עַל־כָּל־פְּנִים דְּבָרִים קְדוּשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲפִלּוּ שֶׁם בַּמְּקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, אֲפִלּוּ אִם נָפֵל לַמְּקוֹם שֶׁנָּפֵל, כִּי הַדְּבָרִים אֵינּוּ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְשַׁכַּח אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. בְּבְחִינּוֹת: "כִּי מִיָּדֶי דְּבַרֵי בּוֹ זָכוֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד", שֶׁכָּל זְמַן שֶׁיֵּשׁ בּוֹ הַדְּבָרִים שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא הַדְּבָרִים דְּקָדוּשָׁה, זֶה הַדְּבָרִים אֵינּוּ מְנִיחַ אוֹתוֹ לְהִיזֵק נְשַׁכַּח מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַדְּבָרִים זוֹכֵר וּמְזַכֵּר אוֹתוֹ לְהִתְחַזֵּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּמְּקוֹם שֶׁהוּא. וְהַבֵּן הַדְּבָרִים הַיָּטִב, מְגַדֵּל כֹּחַ הַדְּבָרִים. וְהוּא עֹצֵה נְפִלְאָה וְנוֹרָאָה לְמִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת, לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי, חַם וְשָׁלוֹם:

עוֹד מִבְּאֵר מִזֶּה, גִּדְּל מֵעֵלֶת עֶסֶק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהוּא עֶקֶר הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם. כִּי 'אֵלְמָלָא כַּנְּפִי רְאָה דְּנִשְׁבִּי עַל לְבָא הָוִי לְבָא אוֹקִיד כָּל גּוֹפָא' וְכַנְּפִי רְאָה הוּא בְּחִינּוֹת הַתּוֹרָה כַּנִּזְכָּר. הֵינּוּ כִּי יֵשׁ בְּאָדָם שְׁנֵי מִינֵי תַבְעֵרוֹת מְדוּרָת אֵשׁ, לְטוֹב וּלְהַפְּךָ. וְשְׁנֵיהֶם אֵינָם טוֹבִים.

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

כִּי לַפְעָמִים לֵב הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי בּוֹעֵר מְאֹד מְאֹד לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ.
בִּיקֻד יְקוֹד אֵשׁ, אֲבָל הוּא יוֹתֵר מְדִי, עַד שֶׁהָיָה אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת
אוֹקִיד כָּל גּוֹפָא. וְאַף־עַל־פִּי שְׂבוּעַר לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אַף־עַל־פִּי־כֵן
מֵאַחַר שֶׁהוּא יוֹתֵר מְדִי אֵינוֹ טוֹב. וְאִי אֶפְשָׁר לְקַרֵּר וּלְצַמְצֵם
הַהִתְלַהֲבוֹת הַזֹּאת, שִׁיְהִיָּה בְּמִדָּה כִּי־אֵם עַל־יְדֵי הַתּוֹרָה. כִּי
בְּשִׁיעֶסֶק בַּתּוֹרָה תִּגַּן הַתּוֹרָה עָלָיו, וְתִצִּיל אוֹתוֹ שִׁיזְכֶּה לְצַמְצֵם
הַהִתְלַהֲבוֹת שִׁיְהִיָּה כְּרֵאוּי. וְכֵן יֵשׁ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לְהַפְּךְ. כִּי לַפְעָמִים
בוֹעֵר הָאָדָם אֶל תַּאֲוֹת עוֹלָם הַזֶּה כָּל כָּף, עַד שֶׁגַּם כֵּן הָיָה אוֹקִיד
כָּל גּוֹפָא, חֶסֶם וְשָׁלוֹם. אֲבָל כְּשֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה הִיא מִגְנַת עָלָיו, וּמִצְלַת
אוֹתוֹ גַּם מֵהַהִתְלַהֲבוֹת הָאֵשׁ הַרְעַ הַזֶּה שֶׁל הַתַּאֲוֹת, שֶׁהָיָה רוֹצֵה
לְשַׂרְפוֹ לְגַמְרֵי, חֶסֶם וְשָׁלוֹם.

נִמְצָא שֶׁבְּלֹא הַתּוֹרָה, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, לֹא הָיָה הָאָדָם מְתַקֵּים כָּלֵל,
כִּי הָיָה נִשְׂרָף וּמִתְבַּטֵּל מֵרַבּוּי הַתְּבַעְרוֹת שִׁישׁ בְּכַחוֹ,
לְיָמִין יוֹתֵר מְדִי, אִם לְשִׁמְאֵל, חֶסֶם וְשָׁלוֹם. וְזֶהוּ 'אֶלְמָלָא כְּנִפִּי רֵאָה',
שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, 'דְּנִשְׁבִּי עַל לְבָא, הָיִי לְבָא אוֹקִיד כָּל גּוֹפָא', עַל־יְדֵי
שְׁנֵי מִינֵי תְּבַעְרוֹת הַנ"ל, וְרַק הַתּוֹרָה מִצְלַת מִזֶּה כַּנ"ל. וְהַכֵּן
הַדְּבָרִים לְמַעֲשֵׂהוּ:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹהַר"ן הַיְיִוֵּמִי:

ב גַּם הַדְּבָר הוּא בְּחִינַת אֵם הַבָּנִים, הֵינּוּ כְּמוֹ שֶׁהָאֵם הוֹלֶכֶת
תָּמִיד עִם בְּנֵיהָ אֶפְלוֹ לְמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים וְאֵינָה שׁוֹכַחַת אוֹתָם
כְּמוֹ כֵּן הַדְּבָר הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם תָּמִיד אֶפְלוֹ בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים
וּמִזְכִּיר אוֹתוֹ תָּמִיד אֶת הֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, הֵינּוּ שֶׁאֶפְלוֹ אִם הָאָדָם מְנַח
חֶסֶם וְשָׁלוֹם בְּשִׁפְל הַמְּדִרְגָּה מְאֹד בְּמָקוֹם שֶׁהוּא חֶסֶם וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־
פִּי־כֵן עַל־יְדֵי הַדְּבָר יָכוֹל לְהִזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ בְּהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם,
דְּהֵינּוּ שֶׁאֶפְלוֹ אִם הוּא בְּמָקוֹם שֶׁהוּא אִם יִתְחַזֵּק גַּם שֶׁם לְדַבֵּר עַל

כָּל פְּנִים דְּבוֹרִים קְדוֹשִׁים שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ
 אִם לְשׁוּחַ עִם רַבּוֹ אוֹ חֵבְרוֹ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם יָכוֹל לְהַזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ
 בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְעוֹלָם, אֲפִלּוֹ שֶׁ בְּמִקּוֹמוֹת הַרְחוּקִים מְאֹד מִהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵם בְּחִינַת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים אֲפִלּוֹ אִם נָפַל לְמִקּוֹם
 שֶׁנֶּפֶל רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי הַדְּבוּר אֵינוֹ מִנִּיחַ אוֹתוֹ לְשִׁכַּח אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, וְהֵבִין הַדְּבָר הַיָּטִב מִגִּדְל כַּח הַדְּבוּר, וְהוּא עֲצָה נְפִלְאָה
 וְנוֹרָאָה לְמִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת לְבַל יֵאבֵד עוֹלָמוֹ לְגַמְרֵי חַם וְשָׁלוֹם:

ג בְּלֹא עֶסֶק הַתּוֹרָה אִי אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת כִּי לְפַעֲמִים בּוֹעֵר הָאָדָם
 לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֲבָל הוּא יוֹתֵר מִדְּאִי עַד שֶׁהָיָה אֶפְשָׁר לְחַיּוֹת
 נְשָׂרָף לְגַמְרֵי חַם וְשָׁלוֹם מִגִּדְל הַתְּבַעֲרָה חוּץ מִהַמְּדָה, וְעַל-יְדֵי
 עֶסֶק הַתּוֹרָה מְקַרֵּר אֵשׁ הַתְּבַעֲרָה שֶׁהָיָה בְּמִדָּה כָּרְאוּי וְיֻכַּל
 לְהִתְקַיֵּם, וְכֵן לְהַפּוֹךְ חַם וְשָׁלוֹם שֶׁלְּפַעֲמִים בּוֹעֵר הָאָדָם אֶל תְּאַוּוֹת
 עוֹלָם הַזֶּה כָּל-כָּךְ עַד שֶׁהָיָה אֶפְשָׁר לְשָׂרֵף כָּל הַגּוֹף חַם וְשָׁלוֹם
 מֵעֲצָם תְּבַעֲרַת אֵשׁ הַתְּאַוּוֹת, אֲבָל כְּשֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה מִגִּנַּת עָלְיוֹ
 וּמִצְלַת אוֹתוֹ וּמְכַבֵּה הָאֵשׁ הַבוֹעֵר בּוֹ וְיָכוֹל לְחַיּוֹת, נִמְצָא שֶׁעָקַר
 הַחַיּוֹת עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה:

סֵדֶר הַיַּיִט מִוִּתְרֵי הַיּוֹמִי:

תקנט (קטז) הִבְנֵתִי מִשִּׂיחַת רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁבַכָּל פְּסִיעָה
 שֶׁהָאָדָם הוֹלֵךְ מִמְּקוֹם לְמִקּוֹם, הוּא בָּא בְּכָל פֶּעַם בְּעוֹלָמוֹת אַחֲרָיִם
 (הוֹבָא בְּהַלְכוֹת תְּחוּמֵי הַלְכָה ב):

תקם (קיז) שָׁמַעְתִּי מֵאֲדוֹנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה שְׁכָּל אֶחָד
 יֵשׁ לוֹ בְּחִינַת מַה לְּפָנָיִם וּמַה לְאַחֹר לְפִי מִדְּרַגָּתוֹ (שָׁם):

תקסא (קיח) שָׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ שְׁכָּל יוֹם יֵשׁ לוֹ שְׁפַע שְׁלוֹ (הַלְכוֹת
 רֵאשׁ חֹדֶשׁ הַלְכָה וַא"ו נְטִילַת-יָדַיִם הַלְכָה א):

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקפח - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

תקסב (קיט) שְׁמַעְתִּי מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה שְׁזִמַּן נְתִינַת הַצְדָּקָה
שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּאֶדָר (עֲנִין אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הַלְכָה א):

מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה שְׁעַקֵּר הַנְּפִילָה עַל-יְדֵי גְדֻלוֹת.
כִּי בְּאַמַּת אֵין שׁוֹם נְפִילָה בְּעוֹלָם כָּלֵל כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל מְקוֹם,
כִּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. אֵךְ כְּשֵׁישׁ לוֹ גְדֻלוֹת אָז אֹמֵר הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוֹלִין וְכוּ', נִמְצָא שְׁכָל הַנְּפִילוֹת הֵם
עַל-יְדֵי גְדֻלוֹת (הַלְכוֹת שְׁחִיטָה הַלְכָה ג):

תקסג (קכ) שְׁמַעְתִּי מִרְבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה שְׁבִימֵי אַבְרָהָם אָבִינוּ
הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרְאת בְּשֵׁם שָׂרָה, וּבִימֵי יִצְחָק בְּשֵׁם רַבְקָה,
וּבִימֵי יַעֲקֹב בְּשֵׁם רָחֵל וְלֵאָה (הַלְכוֹת בְּשָׂר וְחֵלֶב הַלְכָה ב). וְכֵן מוֹבָא
בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ מֵעֵין זֶה:

תקסד (קכא) אָמוּנָה הִיא מְדָה אַחֲרוֹנָה, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן עַל יְדָה
דִּיקָא עוֹלִין עַל כָּל הַמְּדֻרְגוֹת כְּלָן. כִּי אָמוּנָה הִיא בְּבַחֲינַת אָבִין
מְאִסוּ הַבוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנֵה כִּידוּעַ. וְכִמוֹ שְׁאַמֵּר רַבֵּנוּ זְכוּרֵנוּ
לְבָרְכָה בְּשִׁיחוּתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים שְׁדַבֵּר עִמָּנוּ אַחֲרֵי הַתּוֹרָה כִּי מְרַחֲמִים
יִנְהַגִּם בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן ז', וְאַמֵּר אָז שְׁאַמוּנָה הִיא מְדֻרְגָה
אַחֲרוֹנָה אֲבָל עַל יְדָה זוֹכִין לְעֵלוֹת עַל הַכֹּל, וְלַהֲגִיעַ לְבַחֲינַת רְצוֹן
מְפֻלָּג וְכוּ' שְׁעוֹלָה עַל הַכֹּל. עֵין שָׁם בְּהַשְׁיחוֹת שְׁאַחֲרֵי הַסְּפוּרֵי-
מַעֲשִׂיּוֹת (נְדָרִים הַלְכָה ד' אוֹת ט"ז):

תקסה (קכב) שְׁמַעְתִּי מִפִּינוּ הַקְּדוֹשׁ שִׁיחָה נוֹרְאָה מְנוֹרְאוֹת גְּדֻלוֹת
הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ, וְאֵי אֶפְשָׁר לְבַאֲרָה בְּכַתָּב. אֵךְ אַחֲרֵי-כֵן נִכְנָם
עַל-יְדֵי-זֶה לְדַבְרֵי הַתְּחִינּוֹת, שְׁאַפְלוּ אִם נָפְלוּ לְמְקוֹם שְׁנָפְלוּ כָּל
אֶחָד לְפִי נְפִילָתוֹ רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אַף-עַל-פִּי-כֵן יַחֲזִק אֶת עַצְמוֹ וְאֵל
יִתְיַאֵשׁ עַצְמוֹ לְעוֹלָם. כִּי גְדֻלוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁגָבָה מְאֹד לְמַעְלָה
מִהַתּוֹרָה שְׁשָׁם יְכוֹל הַכֹּל לְהַתְּתִיק וְכוּ', כִּי תְּשׁוּבָה לְמַעְלָה

מִהַתּוֹרָה. וְשָׂאֲלֹתִי אוֹתוֹ אֲבָל אֵיךְ זוֹכִין לָזֶה. וְהַשִּׁיב יְכוּלִין לְבוֹא
 לָזֶה וּבְלִבָּד שֶׁלֹּא יִתְיַאֲשׁוּ עֲצָמָן מִן הַצְּעָקָה וּתְפִלָּה וּבִקְשָׁה, רַק
 לְעִסְקָה בְּצְעָקָה וּתְפִלָּה וּתְחִנָּה וְכוּ'. וְלֹא יִתְיַגַּע לְעוֹלָם עַד שִׁיבוֹא
 לָזֶה לְעֵלוֹת וְכוּ'. כִּי עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הוּא צְעָקָה וְזְעָקָה לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ וְכוּ' (שָׁם אוֹת כֹּז עֵינֵי שָׁם דְּבָרִים נִפְלְאִים):

סדר לקווי עיצות היפני:

ג על-ידי היראה זוכה לשלום ולתפלה וכו' (שם יד; ועי' שלום אות ב).
 ד מי שרוצה לטעם טעם אור הגנוז, הינו סודות התורה שיתגלו
 לעתיד, צריך להעלות מידת היראה לשרשה. וזה זוכין על-ידי
 משפט, שהוא בחינת התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, שמפרש
 כל לבו לפני השם יתברך ושופט ודן את עצמו על כל עסקיו,
 ובזה יסיר מעליו כל הפחדים ויעלה היראה מנפילתה. כי כשאין
 האדם דן ושופט את עצמו, אזי דנין ושופטין אותו למעלה, ואזי
 הדין נתלבש בכל הדברים, וכל הדברים שבְּעוֹלָם נַעֲשִׂים שְׁלוּחִים
 למקום לעשות בזה האיש משפט כֶּתוּב, הינו שיכול לקבל ענשו
 ודינו על-ידי כל הדברים שבְּעוֹלָם. כמו שרואין בחוש, כשמגיע
 להאדם איזה דין ויסורין, חם ושלום, על-פירב הם באים על-ידי
 סבה קלה, על-ידי דבר קטן, שלא היה עולה על הדעת שעל-ידי
 דבר קטן בזה יתגלגל לו חולאת ויסורים כאלה, חם ושלום; אך
 כל זה מחמת שהדין שעליו מלמעלה נתלבש בזה הדבר, כדי
 לעשות בו המשפט המגיע לו. וכל זה כשאין האדם דן ושופט את
 עצמו בעצמו, אבל כששופט את עצמו בעצמו כנ"ל, אזי נתבטל
 הדין שלמעלה, ואינו צריך להתירא ולפחד משום דבר, כי אין
 דינו מלבש בהם, כי כבר בטל מעצמו הדינים על-ידי שדן את
 עצמו בעצמו, ואין היראה מתלבשת בשום דבר לעורר את

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקל' ע"ה מלך ישראל יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הָאָדָם, כִּי הוּא בְּעֵצְמוֹ נִתְעוֹרֵר. וּבְזֶה מַעֲלָה אֶת הַיְרָאָה לְשָׂרְשָׁהּ, שִׁיְהִיָּה לוֹ רַק יְרֵאת הַשֵּׁם וְלֹא יְרֵאת אַחֶרֶת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִזְכֶּה לְאוֹר הַגְּנוּז כַּנִּ"ל (שם טו).

ה יְרֵאת וְאַהֲבָה אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל, כִּי אִם עַל יְדֵי צְדִיקֵי הַדּוֹר (שם יז; ועי' צדיק, אותיות כה כו כז).

סֵדֶר סְפֹרֵי מַעֲשֵׂי־הַיּוֹמִי:

מעשה ב-ממלך וקיסר.

מַעֲשֵׂה בְּקִיסָר אֶחָד, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ בָּנִים גַּם מֶלֶךְ אֶחָד לֹא הָיָה לוֹ בָּנִים וְנָסַע הַקִּיסָר עַל הָאָרֶץ לְשׁוֹטֵט לְבַקֵּשׁ אֲוֵלִי יִמְצָא אִיזָה עֵצָה וְתִרְוֶפָה לְהוֹלִיד בָּנִים גַּם הַמֶּלֶךְ נָסַע כְּמוֹ כֵּן, וְנִזְדַּמְּנוּ שְׁנֵיהֶם לְפָנֶיךָ אֶחָד, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים זֶה מִזֶּה וְהַכִּיר הַקִּיסָר בְּהַמֶּלֶךְ, שִׁישׁ לוֹ נַמוּס (שָׁל מַלְכוּת), וְשָׂאֵל אוֹתוֹ, וְהוֹדָה לוֹ שֶׁהוּא מֶלֶךְ גַּם הַמֶּלֶךְ הַכִּיר בְּקִיסָר גַּם־כֵּן, וְהוֹדָה לוֹ גַּם־כֵּן; וְהוֹדִיעוּ זֶה לְזֶה שְׁנוֹסְעִים בְּשָׂבִיל בָּנִים וְנִתְקַשְׁרוּ שְׁנֵיהֶם, בְּאִם שִׁיבּוֹאוּ לְבֵיתָם וְיוֹלִידוּ נְשׁוֹתֵיהֶם זָכָר וְנִקְבָּה בְּאֶפֶן שִׁיְהִיוּ יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן, אֲזִי יִתְחַתְּנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וְנָסַע הַקִּיסָר לְבֵיתוֹ וְהוֹלִיד בֵּת, וְהַמֶּלֶךְ נָסַע לְבֵיתוֹ וְהוֹלִיד בֵּן, וְהִתְקַשְׁרוּת הַנִּ"ל נִשְׁכַּח מֵהֶם.

וְשָׁלַח הַקִּיסָר אֶת בָּתוֹ לְלַמֵּד, גַּם הַמֶּלֶךְ שָׁלַח אֶת בְּנוֹ לְלַמֵּד וְנִזְדַּמְּנוּ שְׁנֵיהֶם אֶצֶל מְלַמֵּד אֶחָד, וְהָיוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה מְאֹד, וְנִתְקַשְׁרוּ בֵּינֵיהֶם, שִׁישָׂאוּ זֶה לְזֶה וְנָטַל הַבֵּן מֶלֶךְ טַבַּעַת וְנָתַן עַל יָדָהּ, וְנִתְחַתְּנוּ יַחַד אַחֲר־כֵּן שָׁלַח הַקִּיסָר אַחֲרֵי בָתוֹ וְהִבִּיאָהּ לְבֵיתוֹ גַּם הַמֶּלֶךְ שָׁלַח אַחֲרֵי בְּנוֹ וְהִבִּיאֵהוּ לְבֵיתוֹ וְהָיוּ מְדַבְּרִים שְׂדוּכִים לְבֵת הַקִּיסָר, וְלֹא רָצְתָה שׁוֹם שְׂדוּךְ מִחַמַּת הַתְּקַשְׁרוּת הַנִּ"ל, וְהַבֵּן מֶלֶךְ הָיָה מְגַעְגַע מְאֹד אַחֲרֵיהָ גַּם הִבִּית קִיסָר הִיָּתָה עֹצְבָה תָּמִיד

וְהָיָה הַקִּיסָר מוֹלִיכָה לְחֻצְרוֹת שְׁלוֹ וּפְלָטִין [ארמון] שְׁלוֹ, וְהִרְאָה אוֹתָהּ גְּדֻלָּתָהּ וְהָיָה הִתָּה עֲצָבָה וְהָבִין מֶלֶךְ הָיָה מְנַעֲנֵעַ מְאֹד אַחֲרֶיהָ עַד שֶׁנִּחְלָה, וְכָל מָה שֶׁשָּׂאֵלוּ אוֹתוֹ עַל מָה אֵתָה חוֹלָה, לֹא רָצָה לְהַגִּיד, וְאָמְרוּ לְהַמְשִׁימֵשׁ אוֹתוֹ: אוֹלֵי תוֹכֵל אֵתָה לְחַקֵּר אֲצִלוֹ? וְאָמַר לָהֶם, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ, כִּי הוּא הָיָה עִמּוֹ אֲזִי בַּמָּקוֹם שֶׁלְמַד שָׁם, וְהַגִּיד לָהֶם הַדְּבָר וְאֲזִי נִזְכָּר הַמֶּלֶךְ, שֶׁכָּבֵר נִתְחַתֵּן הוּא עִם הַקִּיסָר מִקֵּדָם וְהִלֵּךְ וְכָתַב לְהַקִּיסָר, שֶׁיִּכְיֶין עֲצֵמוֹ עַל הַחֲתָנָה, כִּי כָּבֵר נִתְקַשְּׁרוּ מִקֵּדָם כִּנ"ל וְלֹא רָצָה הַקִּיסָר, אֲךָ לֹא הָיָה יָכוֹל לְהַעֲיִזוֹ וּלְסָרְבֵהוּ, וְהִשְׁיִב לוֹ, שֶׁיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ בְּנֵי אֱלֹוֵי, וְיִרְאֶה אִם יוֹכֵל לְנַהֵג מְדִינֹת-אֲזִי יֵשִׂיא בְּתוֹ אֱלֹוֵי; וְשִׁלַּח בְּנֵי אֱלֹוֵי (הֵינּוּ שֶׁהַמֶּלֶךְ שִׁלַּח בְּנֵי לְהַקִּיסָר, כִּי אֲשֶׁר צִוָּה הַקִּיסָר כִּנ"ל) וְהוֹשִׁיבוּ הַקִּיסָר בְּתוֹךְ הַחֵדֶר וּמָסַר לוֹ נִירוֹת שֶׁל עֶסְקֵי הַמְּדִינָה, לְרֹאוֹת אִם יוֹכֵל לְנַהֵג אֵת הַמְּדִינָה.

סדר שְׁלֵחַתוֹ עֲרֹוף הַיָּמִינִי:

(ז) ארבע אמות שאמרו הן ואלכסונן שנמצ' שהם חמשה אמות ושלשה חומשין ויש מי שאומר שמארבע אמות עד חמשה ושלש חומשים פטור אבל אסור: (ג) מותר לו לאדם לעקור חפץ מרשות הרבים וליתנו לחבירו שאצלו בתוך ארבע אמותיו וחבירו לחבירו שאצלו אף על פי שהחפץ הולך כמה מילין ברשות הרבים ובלבד שלא יוציאנו חוץ מתחום שלו ויש מי שאוסר [ועיין לעיל סימן ש"א סעיף מ"ב]: (ד) היו שנים מקצת אמותיו של זה בתוך אמותיו של זה כגון שיש ביניהם ו' אמות מביאין ואוכלין באמצע ובלבד שלא יוציא כל אחד מתוך שלו לתוך של חבירו היו שלשה והאמצעי מובלע ביניהם כגון שבין שנים החיצונים שמונה אמות האמצעי מותר עם כל אחד מהחיצונים במה שארבע אמותיו מובלעים בתוך שלו ושנים החיצונים אסורים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקנ"ב - צמח מנהגות ד'ת"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
צמח מנהגות ד'ת"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
צמח מנהגות ד'ת"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צה"ד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -

אסורים זה עם זה: (ה) אסור להוליך חפץ פחות פחות מארבע אמות ואפילו בין השמשות ואפילו בכרמלית:

סימן שנ (א) עומד אדם ברה"י ומוציא ידו לרשות הרבים ומטלטל שם חפצים שאינם צריכים לו במקום שהוא עומד שנוטלן מכאן ומניחן כאן ובלבד שלא יעבירם ארבע אמות ולא חיישינן שמא יביאם אליו כיון שאינם צריכין לו במקום שהוא עומד שם הילכך מותר לעמוד ברשות הרבים ליטול מפתח ברשות היחיד ולפתוח שם וכן מרה"י לרה"ר אבל לא יעמוד ברשות היחיד ויוציא ראשו לרשות הרבים וישתה שם או איפכא אלא אם כן יכנוס ראשו ורובו למקום שהוא שותה דכיון שהוא צריך לאלו המים חיישינן שמא יביאם אליו אבל מותר לעמוד ברשות היחיד או ברשות הרבים ולשתות בכרמלית או איפכא ויש מפרשים דחפצים הצריכים לו היינו כלים נאים שהוא צריך להם אבל אם הם כלים שאינם נאים מותר לשתות בהם אף ע"פ שלא הוציא ראשו ורובו אלא שהושיט צוארו לבד ושאר טלטולים חוץ משתיה אפילו כלים נאים מותר לטלטל שלא גזרו אלא בכלים נאים ובשותה בהם שהוא מקרבן לפיו: (ב) לא יעמוד אדם ברשות הרבים וישתיין או ירוק ברשות היחיד או בכרמלית או איפכא אפילו אם הוציא פיו ואמתו לחוץ: (ג) רוק שנתלש מפיו ומוכן לזרקו יש מי שאומר שלא יהלך ד' אמות ברשות הרבים עד שירוק:

סימן שנא (א) לא יעמוד אדם ברשות הרבי' ויחבר ידו למזחילה שהוא צנור ארוך מונח לאורך הגג בתוך ג' טפחים סמוך לגג ולקבל המים ממנה שכיון שהוא בתוך ג' סמוך לגג חשוב כגג ואסור בין אם הוא למעלה מעשרה או

למטה מעשרה אבל מותר לקלוט מן האויר אפילו אם ידו תוך ג' למזחילה היתה מזחילה בולטת ג' מן הגג וכן סתם צנור שבולט ג' יכול לחבר ידו אליהם ולקבל המים וכגון שאין בהם ד' על ד' והן למטה מעשרה אבל אם יש בהן ד' על ד' או אפילו אין בהן ד' על ד' והן למעלה מעשרה אסור:

סימן שנב (א) הקורא בספר על האסקופה ונתגלגל ראש האחד מהספר מידו ונשאר ראש השני בידו גוללו אצלו אפילו נתגלגל חוץ לד' אמות ואפילו ברשות הרבים והאסקופה ברשות היחיד משום בזיון כתבי הקדש התירו: הגה דרבים דרסי על האסקופה ודוקא כתבי הקדש אבל בשאר דברי אסור אפילו לא נפל אלא לכרמלית [המגיד פט"ו והרשב"א]: (ב) היה קורא בו על הגג ונתגלגל ראשו האחד מידו עד שלא הגיע לעשרה טפחים התחתונים הקרובים לארץ גוללו אצלו הגיע לעשרה טפחים התחתונים אם הכותל משופע בענין שנח עליו אסור לגללו אצלו וכדי שלא יעמוד בבזיון הופכה על הכתב ואם אינו משופע כל זמן שלא הגיע לארץ גוללו אצלו:

סדר לקוטי התפלות הימני:

תתקעה: אַבְל אַתָּה יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי רָחוֹק מִתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנִים, וְהַעֲקֹר מִחַמַּת מַחְשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת קִדְּם הַתְּפִלָּה וּבִשְׁעַת הַתְּפִלָּה, הֵן מַחְשָׁבוֹת שֶׁל גְּדֵלוֹת וּפְנִיּוֹת, הֵן רַבּוּי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְרַעוּת וּבְלָבוּלִים וְהַרְהוּרִים וְרַעֲיוֹנוֹת הָרָעִים הַבָּאִים עָלַי בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה בְּיוֹתֵר אֲשֶׁר אֵינִי יוֹדֵעַ שׁוֹם דְּרָךְ אֵיךְ לְהַתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם וּלְמַלֵּט נַפְשִׁי מֵהֶם, כִּי הַתְּפִשְׁטוּ עָלַי מְאֹד מְאֹד, הַשְׁתַּרְגּוּ עָלַי צְוֹאֲרֵי הַכְּשִׁילוֹ כַּחֲוִי, לֹא יִדְעֵתִי נַפְשִׁי אָנָּה אֲנִי בָּא אָנָּה אֶבְרַח אָנָּה אָנוּם, אָנָּה אֶמְלֵט מִפְּנֵיהֶם כִּי כִּתְרוּנִי וְהִדְרִיכוּנִי, "סְבוּנִי גַם סְבָבוּנִי,

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקנ"ז - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סְבוּנֵי גַם סְבֻבֹנֵי, סְבוּנֵי כְדַבּוּרִים סְבוּנֵי כַּמִּים כָּל הַיּוֹם הַקִּיפּוֹ עָלַי
יָחַד" וּבִיּוֹתֵר בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר עַד הַנְּחָה לֹא עָלְתָה מֵאֵתִי
תְּפִלָּה אַחַת בְּלֵי רַבּוּי בְּלִבּוֹלִים וּמַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְרַעוֹת בְּלֵי שְׁעוֹר
וְעֶרְךְ וּמִסְפָּר מְלֶכֶד הַרְבֵּה תְּפִלוֹת שֶׁהָיוּ מְעַרְבָּבִים לְגִמְרֵי לְגִמְרֵי
אֲשֶׁר לֹא יִדְעֵתִי כָּלֵל אִם דְּבַרְתִּי הַדְּבָרִים שֶׁל הַתְּפִלָּה אֲשֶׁר הַרְבֵּה
דְּבָרִים וּבְרָכוֹת דִּלְגַתִּי לְגִמְרֵי, וְאַפְלוּ מָה שֶׁאֲמַרְתִּי כְּאִלוּ לֹא
אֲמַרְתִּי, כִּי הָיָה פִּי חָלוֹק לְגִמְרֵי מִלְּבִי, בְּפִי וּבְשִׁפְתֵי אֲמַרְתִּי בְּלִשׁוֹן
עֲלָגִים חֲצִי מְאֹמְרִים פְּגוּמִים מְאֹד, וְלִבִּי הָיָה רָחוֹק מֵהֶם מְאֹד, כִּי
לִבִּי הָיָה מְלֵא מַחְשָׁבוֹת רַבּוֹת רַעוֹת וְזָרוֹת וּמְבַלְבְּלוֹת מְאֹד אוֹי לִי
וַיִּ, אוֹי לִי וַיִּ, אוֹי לִי, מָה אֶעֱשֶׂה לְיוֹם פְּקֻדָּה, "וּמָה אֶעֱשֶׂה כִּי יָקוּם אֵל
וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיבֵנּוּ" אָנָּה אוֹלִיךְ אֶת חֲרַפְתִּי, אָנָּה אוֹלִיךְ אֶת
כְּלֻמַּתִּי אֵיךְ אֶפּוֹא אֶתְחַבֵּא וְאֶטְמֵן מִפְּנֵי בְּשִׁתִּי וּכְלֻמַּתִּי הָעֲצוּמָה
וְהַמְרָה וְהַגְּדוֹלָה כָּל כָּךְ כָּךְ, מָה שְׂאִין הַפֶּה יָכוֹל לְדַבֵּר וְהַלֵּב
לְחַשֵּׁב:

תתקעט: ובכך באתי לפניך שומע תפלה, הבוחר בתפלת עמו
ישראל ברחמים ומתאוה לתפלתן של ישראל, אשר רק בשביל
זה בראת עולמך יש מאין המחלט בעשרה מאמרות, לפי שצפית
וראת שאתה עתיד להתעדין ולהתענג ולהשתעשע בתפלתן של
עמך ישראל, על כן רחם עלי ועל כל חברתנו ועל כל עמך בית
ישראל, ותעמד לימין צדקנו ותהיה בעזרנו בכל עת, שנזכר
לגרש מאתנו כל המחשבות הטורדות וכל הרעיונות המבלבלים
ובפרט בשעת התפלה, באפן שנזכר להתפלל תפלותינו לפניך
בכל לב בכונה גדולה מעומקא דלבא באמת, במחשבות קדושות
וזכות שתהיה המחשבה קשורה אל כל דבורי התפלה בקשר
אמיץ וחק בחדות גמור ולא יעלה על לבנו שום פניה ומחשבה

זָרָה בְשַׁעַת הַתְּפִלָּה רַק נִזְכָּה בְשַׁעַת הַתְּפִלָּה לְהַעֲבִיר מִדַּעַתְנוּ כָּל
הַפְּנִיּוֹת וְכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְלֹא יַעֲלֶה עַל דַּעְתִּי שׁוֹם
מִחֲשָׁבָה שֶׁל שְׁטוֹת שֶׁל אֵיזָה צַד גְּדִלוֹת שֶׁל הֶבֶל, לַחֲשֹׁב שְׂאֵנִי
מִיָּחָס וּבַעַל מִשְׁפָּחָה, אִזּוֹ לְהַדְמוֹת בְּעֵינַי שְׁכָבָר הָיָה לִי יִגִּיעָה וְעָמַל
בְּעִבּוּדַת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֲךְ אֲכִיר חֶסְרוֹנִי וְאֲדַע שְׁפִלוּתִי
בְּאַמַּת וְאַשְׁכַּח אֶת כָּל מִשְׁפָּחָתִי וּבֵית אָבִי, וְאֶת כָּל מִיַּי מִחֲשָׁבוֹת
שְׁמַגִּיעַ מֵהֶם אֵיזָה צַד פְּנִיָּה שֶׁל גְּדִלוֹת וְהַתְנַשְּׂאוֹת רַק אֶעֱמַד כְּרֹשׁ
וְכֹאֲבִיוֹן וְאֲדַע פְּחִיתוּתִי וְגִרְיָעוּתִי וְשְׁפִלוּתִי בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ אֲבָל
אֶהְיֶה בְּטוֹחַ בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל שְׂאֵתָה שׁוֹכֵן אֶת דְּכָא וְשִׁפְלָ רֹחַ,
וְאֵתָה קָרוֹב לְנִשְׁבְּרֵי לֵב וּבְחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לְבַד אֲרַחֵיב אֶת לְבִי
לְהַתְּפִיל לְפָנֶיךָ בְּשִׂמְחָה אֲמַתִּיּוֹת אֲגִילָּה וְאַשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ
בְּאַפֵּן שֶׁתְּהִיָּה תְּפִלָּתִי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת זָכָה וְצָחָה וְנִכְוָנָה
וְשִׁגּוּרָה בְּפִי, בְּאַפֵּן שֶׁתִּשְׁמַע וְתִקְבַּל אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ וְתַחֲנוּתֵינוּ
וּבְקִשׁוֹתֵינוּ וְנִזְכָּה לְמַשַּׁל בְּתְּפִלוֹתֵינוּ שִׁיְהִיָּה לָנוּ כַּח לְפַעַל
בְּתְּפִלָּתֵנוּ כָּל מָה שְׁנִרְצָה, אֲפִלוּ לְשָׁנוֹת הַטַּבֵּעַ וְתַמְלָא כָּל
מִשְׁאַלוֹת לְבִנּוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים וְתַתְּעִידֵן וְתִשְׁתַּעֲשַׁע עִם תְּפִלוֹתֵינוּ
תָּמִיד, וְעַל יְדֵי זֶה תִּקְיָם אֶת עוֹלָמְךָ וְכָל אֲשֶׁר בָּהּ בְּכַח הָעֲשָׂרָה
מֵאַמְרוֹת, וְתִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ חֲסָדִים טוֹבִים תָּמִיד וְתִמְתִּיק וְתַבְטִיל
מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל כָּל הַדֵּינִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְתִשְׁבֵּר וְתַבְטִיל
מֵעָלֵינוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת שְׁבַע־עוֹלָם, בֵּינָן אֹתָם שְׁכָבָר נִגְזְרוּ, וּבֵינָן
אֹתָם שְׁרוּצִים לְגִזּוֹר חָם וְשָׁלוֹם:

תַּתְּקַפּ: רְבוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם מָלֵא רַחֲמִים, עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ אֵתָה הוּא
מֵעוֹלָם, מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, רְאֵה
נָא בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּמַהֲרָ לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה מִהָרָה לְמַעַן
שְׁמֶךָ, וּבְפָרְט מְכַל הַגְּזֵרוֹת קָשׁוֹת אֲשֶׁר נִשְׁמְעוּ בְיָמֵינוּ שְׁרוּצִים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתקנו - נאמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לְגֹזֵר חַם וְשָׁלוֹם חַם וְשָׁלוֹם חָמַל עַל שְׂאֵרֵי עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבִטַּל
אוֹתָם מֵעֲלֵינוּ בְּבִטּוֹל גְּמוּר כִּי אֵין מִי שְׂיַעֲמֵד בְּעֵדְנוּ, שְׂמָךְ הַגְּדוֹל
יַעֲמֵד לָנוּ בְּעֵת צָרָה כִּי לֹא דִבֶּר ה' לְמַחֲזֹת אֶת שֵׁם יִשְׂרָאֵל חֲלִילָה:

תתקפא: רבונו של עולם, כפי עמך ירדתנו עתה בסוף הגלות
הארץ המר הזה, אשר ירדנו פלאים כמו שכתוב: "ותרד פלאים
אין מנחם לה" ואנו רחוקים ממך כמו שאנו רחוקים, כפי אשר
יודע כל אחד ואחד מעט בנפשו ובכל יום ויום נאמר מה יהא
בסופנו ואנו מתחזקים ומצפים בכל יום לישועה, אולי יחוס עתה
אולי ירחם עתה אולי נתחיל להתעורר מעתה לעזב דרכנו הרע
ומחשבותינו המגנות וכו', ואם חם ושלום חם ושלום לא יעלה
שיתוסף על ישראל חלילה עוד גזרה אחת מהגזרות שנשמעו
שחפצים לגזר חלילה, כמעט אפס תקוה חלילה כי גם עתה קשה
וכבד עלינו על הגלות, ורבים מעמך ישראל נתרחקו ממך מחמת
על מרירת הגלות בגשמיות ורוחניות, כי מכל צד אורבים עלינו
מלמעלה ומלמטה, בגוף ונפש וממון, כפאשר נגלה לפניך יודע
נסתרות, "ועתה ה' אלקינו אבינו אתה, אנחנו החמר ואתה
יצרנו ומעשה ידך כלנו אל תקצף ה' עד מאד ואל לעד תזכר עון
הן הבט נא עמך כלנו" ראה את עמך מרודים מאד, ראה "כי
אזלת יד ואפס עצור ועזוב בישראל":